

بیمه ول پوینت، «آن لوورژن» مدیر شرکت اتمی فرانسوی آورا و «لین السناس» مدیر شرکت سونوکو در جایگاه های هفتم تا دهم این فهرست قرار گرفته اند.

در فهرست امسال فوربس نام تعدادی از چهره های تازه نیز دیده می شود، به نحوی که «سونیا سوتوماپو»، قاضی ارشد دیوان عالی آمریکا، برای اولین بار در رتبه ۵۴ ظاهر شده است.

«میشل اوباما» باتوی اول آمریکا و همسر باراک اوباما نیز برای اولین بار به این فهرست راه یافته و در رتبه چهل قرار گرفته است.

اما دیگر چهره سرشناس این فهرست «ملکه رانیا» بانوی اول اردن (رتبه ۷۶) است

«شیلا بیر» مدیرکل شرکت بیمه ذخیره فدرال آمریکا نیز کماکان در رتبه دوم قرار دارد. او امسال بیش از ۷۷ بانک را زیر سلطه خود درآورده است.

مجله معتبر فوربس مطابق روال سال های اخیر، در گزارشی اسامی یکصد زن قدرتمند جهان در سال ۲۰۰۹ را منتشر کرد. براساس این گزارش، نفوذ روزافزون زنان در

قدرتمندترین زنان سال ۲۰۰۹ جهان

از راست به چپ: آنگلا مرکل - شیلا بیر، ایندرا نووی - سیتیا کارول - هر شنگ - آیرن روزنفلد

که از جمله پرنفوذترین زنان خاورمیانه به شمار می رود و حدود ۶۰۰ هزار هوادار در توئیتر دارد.

از دیگر چهره های سرشناس این فهرست می توان به کریستینا فرناندز رئیس جمهور آرژانتین (۱۱)، سونیا گاندی رئیس حزب کنگره ملی هند (۱۳)، کریستین لاگارد وزیر اقتصاد فرانسه (۱۷)، میشل باچلت رئیس جمهور شیلی (۲۲)، نانسی پلوسی رئیس مجلس نمایندگان آمریکا (۳۵)، هیلاری کلینتون وزیر خارجه آمریکا (۳۶)، ابرا

وینفری مجری مشهور تلویزیونی آمریکا (۴۱)، ملکه الیزابت بریتانیا (۴۲)، یولیا تیموشنکو نخست وزیر اوکراین (۴۷) و شیخ لبنی القاسمی وزیر تجارت امارات (۹۵) اشاره کرد.

«ایندرا نووی» مدیرعامل شرکت پیسی کولا در مقام سوم این فهرست قرار دارد و «سیتیا کارول» مدیرکل شرکت معدنی انگلواآمریکن در رتبه چهارم دیده می شود. «هوشنگ» رئیس شرکت بزرگ اقتصادی تاماسک سنکاپور در رتبه پنجم فهرست فوربس قرار گرفته و «آیرن روزنفلد» مدیرکل شرکت مواد غذایی گرفت فود نیز در جایگاه ششم قرار دارد.

«الن کولمن» مدیرعامل شرکت آمریکایی دپوینت، «آنجلا برالی» مدیرعامل شرکت

عرصه های تجارت، سیاست و سازمان های غیرانتفاعی قدرت زیادی به آنها بخشیده است.

در اعلام فهرست جدید زنان قدرتمند جهان، این زنان براساس میزان نفوذ خود در عرصه های مختلف سیاسی، تجاری و سازمان های غیرانتفاعی معرفی شده اند. رتبه اول این فهرست برای چهارمین سال متوالی در اختیار آنگلا مرکل قرار گرفته است. مرکل رهبر چهارمین اقتصاد بزرگ جهان است.

جایزه نوبل پیش از هر چیز تابع مسائل سیاسی است

کرده، نگران است و به این شیوه خواسته است تا وی بر سر راهی که تاکنون در پیش گرفته است، باقی بماند.

بادی، در ادامه، جایزه صلح نوبل را وسیله و شیوه ای برای بستن راه بازگشت به سیاست قبلی آمریکا خواند و با اشاره به احتمال چنین اتفاقی، عنوان کرد: «این جایزه همچنین می تواند جایگاه اواما را در کشورش تقویت کند. سیاست آمریکا از نظر آرای عمومی ضد و نقیض است و این سیاست جدید توسط نظرات نامطمئن و ضد حمله ای جمهوری خواهان در مورد سیاست داخلی و نیز پیش از آن در مورد سیاست خارجی، تهدید می شود.»

برتراند بادی با بیان اینکه این جایزه می تواند مشوق فعالیت های اواما در منطقه خاورمیانه باشد، گفت: «هم اکنون برنامه های او در این منطقه با خطر شکست روبرو است، همچنان که در مورد گفتگو با ایران، سیاست وی با مشکلاتی روبرو شده است. مسأله افغانستان نیز وی را به سمت دادن وعده و وعید پیش می برد.»

به نظر برتراند بادی، در انتخاب پرنندگان این جایزه موارد سیاسی بر موارد اخلاقی مقدم بوده است و می توان مشخص کرد که در حال حاضر کدام شخص و یا سازمان برای صلح و عدالت جهانی تلاش بیشتری می کند، اما باید جایزه صلح نوبل را یک محرک بین المللی و یا صورتی از آرای عمومی بین المللی همانند سازمان های غیردولتی

است، لحن ملایم و رد راه حل های موقتی و غیر اساسی اتخاذ شده در سال های ۱۹۹۰ میلادی است.»

برتراند بادی در ادامه با اشاره به اینکه در این مقطع با توجه به افکار اواما، نظرات فعالان سیاسی بین المللی تغییر چندانی نداشته است بطوریکه اروپا همچنان بر موضع گیری های سنتی خود و شبیه «بوشیسم نرم» (مواضع نرمتر نسبت به بوش) استوار است، افزود: «تلاش های اواما بر آرای عمومی متکی است، به همین دلیل رئیس جمهوری آمریکا به حمایت قوی جامعه مدنی بین المللی نیازمند است و به همین دلیل هم وی به عنوان برنده این جایزه انتخاب شده است.»

وسپس افزود: «اعطای این جایزه به شخصی که هم اکنون بر سر قدرت است، رایج نیست و می توان گفت که کمیته نوبل نسبت به سرنوشت تصمیماتی که تاکنون اواما اتخاذ

پایگاه اطلاع رسانی روزنامه فرانسوی «لوموند» به مناسبت اعطای جایزه صلح نوبل به «باراک اواما» رئیس جمهوری آمریکا، نظر برتراند بادی استاد موسسه مطالعات سیاسی پاریس را در این خصوص جویا شد.

به نظر این استاد علوم سیاسی کمیته جایزه صلح نوبل تلاش کرده است تا با اعطای این جایزه به اواما، حاکمیت اخلاقی وی را در زمانی که به نظر می رسد در مواجهه با واقعیات بین المللی دچار ضعف شده است، تقویت کند.

وی در مقابل این سوال که: «چرا جایزه صلح نوبل به رئیس جمهوری اعطا شد که کمتر از یک سال از انتخاب وی می گذرد»، پاسخ داد: «وی به دلیل پافشاری بر بینش خود و نیز گسستگی در سیاست خارجی آمریکا متمایز شده است. وی در صحنه بین المللی از جایگاهی قوی برخوردار نیست و تاوان تنهایی خود را می دهد، به همین منظور کمیته جایزه صلح قصد داشت حاکمیت اخلاقی ای را که وی درصدد تشکیل آن است، تقویت کرده و استحکام ببخشد.» وی با بیان اینکه «هم اکنون شاهد تعریف جدید و روشنفکرانه ای از سیاست خارجی آمریکا هستیم»، افزود: «در این سیاست جدید، مسائل بنیادینی چون یک جانبه گرایی مورد تحسین نومحافظه کاران، اعتقاد به استفاده منظم از قدرت و نیز برتری غرب و دموکراسی غربی بر جهان، به چالش گرفته شده است. آنچه در موضع اواما واقعاً جدید

آنکلا مرکل برای دومین بار صدراعظم آلمان شد

آنکلا مرکل، فیزیکدان ۵۵ ساله و رئیس حزب اتحاد دموکرات مسیحی آلمان، با ۳۲۳ رأی از ۶۱۲ رأی نمایندگان پارلمان، ۲۸۵ رأی منفی و ۴ رأی ممتنع، روز چهارشنبه، ۲۸ اکتبر، برای دومین بار به مقام صدر اعظمی آلمان انتخاب شد.

حزب دموکرات مسیحی و حزب لیبرال آلمان، عضو ائتلاف دولت جدید، جمعاً ۳۳۲ کرسی از ۶۲۲ کرسی نمایندگی را در اختیار دارند. آنکلا مرکل اولین صدراعظم آلمان است که در تاریخ این کشور با دو گروه ائتلاف مختلف، احزاب کابینه خود را تشکیل می‌دهد. مرکل قول داده که دولت جدید آلمان را به یکی از بزرگترین کشورهای اقتصادی در میان دیگر کشورهای اروپایی تبدیل خواهد کرد و برلین را که از زمان جنگ جهانی دوم وارد بدترین رکود اقتصادی شده است، از بحران نجات دهد. شایان ذکر است که در میان نمایندگان پارلمان آلمان سه ایرانی تبار هم دیده می‌شوند: بیژن جیوسرای از حزب لیبرال، نیما مواسات از حزب چپ و امید نوری پور از حزب سبزها، که برای دومین بار نماینده پارلمان آلمان شده است.

«غفو بین الملل» و «دیدبان حقوق بشر»، تلقی کرد.

وی گفت: تعلق این جایزه به «میخائیل گورباچف» (آخرین رهبر اتحاد جماهیر شوروی) نیز نشان داد این جایزه بیش از آنکه مسأله ای اخلاقی باشد، مسأله ای سیاسی بوده است و حال به نظر می رسد که انتخاب اوپاما نیز انتخابی منطقی است چرا که اکنون به تعریف جدیدی از دنیایی که در آن زندگی می کنیم، نیازمندیم. ما شجاعت متحول کردن رفتار دیپلماتیک خود را نداریم، اما اوپاما مقداری از این راه تحول را نشان داد.

وی در پایان خاطر نشان کرد: «کمیته جایزه صلح نوبل اعلام کرد که جهت گیری اوپاما خوب است. این یک انتخاب سیاسی است و چه آن را بپذیریم یا نپذیریم، این انتخاب معنی دار است.»

باراک اوپاما، رئیس جمهوری آمریکا قانونی را امضا کرده است که به فرماندهان نظامی آمریکا در افغانستان اجازه می دهد به اعضای طالبان که اقدامات خشونت آمیز علیه دولت افغانستان را کنار گذاشته اند، پول بدهند.

آمریکا به طالبان پول می دهد از خشونت دست بکشند

به گزارش بی بی سی، یک میلیارد و سیصد میلیون دلاری که برای «برنامه واکنش اضطراری فرماندهان آمریکایی در عراق و افغانستان» (سی ایی آر پی)، در نظر گرفته شده است در اصل برای پاکسازی جاده ها از مین و مواد منفجره، حفر چاه و تأمین سایر کمک های انسانی اضطراری

برای مردم عراق و افغانستان بوده است.

اما دقیقاً ذکر نشده است که فرماندهان نظامی تا چه میزانی از این بودجه را اجازه دارند صرف جذب شورشیان کنند. ریچارد لیستر، گزارشگر بی بی سی در واشنگتن، به نقل از حامیان برنامه سی ایی آر پی می گوید که این برنامه کمک کرده است که حدود نود هزار عراقی که پیشتر شهرونداتی متخاصم تلقی می شدند، گروه های شبه نظامی محلی تشکیل دهند و از شهرک ها در مقابل پیکارجویان محافظت کنند. گفته شده است که این برنامه به کاهش خشونت در عراق کمک کرده است. اکنون این برنامه قرار است در افغانستان اجرا شود.

بنا به یک ماده قانونی که در لایحه دفاعی سالانه آمریکا درج شده است، فرماندهان نظامی می توانند از بودجه برنامه سی ایی آر پی برای «جذب پیکارجویانی که از خشونت علیه دولت افغانستان دست کشیده اند و همچنین بازگرداندن آنها به جامعه افغان» استفاده کنند.